

Relat de la Festa Major de Blancs i Blaus 2026

Bon dia, bona tarda i bona nit per a quan llegeixis això. Imagino que t'has llevat amb l'orgull de ser Blanc o Blau, i segurament amb una lleugera ressaca. No m'estranya gens, això de sentir-te orgullós de formar part d'una de les colles, i sobretot sentir que comencen uns dies que pels carrers de la teva estimada ciutat es viurà un ambient únic. La cosa de la ressaca, tranquil/tranquil·la, beu aigua i menja alguna cosa.

Des que es va fer oficial que seria el relator d'enguany, he rebut molts comentaris sobre com és i com es viu la festa major de Granollers. Sobretot, recordo una paraula que em va dir estimadíssima Elisenda Pineda, relatora de l'any passat, que em van calar fins al fons: "Prepara't". I crec que és una paraula curta, però que diu molt del que significa per vosaltres la festa major. Una festa major, que òbviament coneixia, però que mai havia viscut. De fet, el meu lligam amb Granollers es remunta als temps de pandèmia. Durant aquella època que més val oblidar, no podia fer monòlegs perquè els espais culturals no tenien les eines per poder fer-los servir, i clar, vaig haver de buscar una feina "normal".

Aquella feina va ser a una botiga d'electrodomèstics a Parets del Vallès, no diré el nom perquè "yo no soy tonto" i no paguen aquesta falca. I clar, segurament vaig vendre molts telèfons mòbils i tauletes a gent de Granollers, i segurament, vaig intentar colar-te una assegurança del mòbil, boníssima, que no et cobria res. I de la meua breu època, no va durar ni un any, vaig conèixer a una noia de la ciutat amb què vaig tenir una cita a la Porxada. I literal, que només va ser una cita, perquè mesos més tard em vaig assabentar que estava amb un noi de Canovelles. Potser sí que era una mica "tonto".

Des de llavors, no he anat mai a Canovelles, però sí que he tingut present Granollers. I per això, ahir, quan vaig aparcar a prop del centre (quina meravella poder aparcar al centre els diumenges perquè no es paga la Zona Blava), vaig pensar: "Merda, ves que no me la trobi". Només entrar a la Porxada vaig veure a la Montse Garriga, i tot seguit, vaig veure una cara coneguda: el gran Pep Callau. Quina sort tenir de poder gaudir del seu talent i alegria des de fa tant de temps. Un mite, i una persona a què admiro, tot i ser de Cubelles.

Després de parlar amb la Montse i en Pep, em van presentar oficialment als caps de colla dels Blancs i Blaus. I la meua sorpresa va ser veure que el cap de colla dels Blancs abans cantava amb els Stay Homas, quins girs dona la vida, tu. I en aquest precís moment va arrencar la meua experiència com a relator de la Festa Major de Granollers.

A l'Ajuntament ens esperaven diferents autoritats, entre ells l'alcaldeessa i alguns regidors i les dues relatores fotogràfiques. A mi, això del protocol no "se'm dona gaire bé", i dels nervis li vaig acabar dient a l'Alba, l'alcaldeessa, "il·lustríssima màquina". A dalt, ens van servir una copeta de cava, i com a bon penedesenc no vaig poder dir que no, i a més, se'ns va donar un rajol, típic postre. I Déu meu, quina bomba, estava boníssim, em vaig quedar a un rajol de ser diabètic.

Entre copa de cava i rajol, vam sortir de l'Ajuntament per fer una passejada amb la Vanesa, la regidora de cultura, per conèixer a totes les entitats que sortien ahir a lluïment. Quina gentada!

Entre els Ganxets que gairebé em deixen sense dents mentre els saltava, i els McHagum que em van fer fer un "Pedro Duque", pensava que d'allà sortia diabètic i amb un peu trencat. Entre les Dones de Dena, les Guapes, la Conya, els gegants i una gent que ballava KPOP que tampoc vaig entendre gaire. No sé quina tradició teniu a Granollers amb el KPOP, que potser és mil·lenària, però clar també tenim gent que viu a Catalunya des de fa més de 60 anys i encara no parla català, entenc que és el mateix. També vaig poder conèixer al Farras, m'encanta el concepte i sobretot la cara, perquè perfectament també podria ser un integrant dels Stay Homas.

Quina autèntica barbaritat, veure tanta gent al carrer per la festa major em va fer començar a entendre que significa la festa major per vosaltres. Veure canalla, veure gent gran, veure com tothom s'implica i la viu és increïble. Us ho vaig dir ahir, però tant de bo, tots els pobles i ciutats de Catalunya estimessin tant la cultura popular i la seva festa major com ho feu vosaltres, perquè ben segur que el país seria invencible. Dit això, i parlant del país, si us plau, que la gent que va muntar un avió enmig de la porxada els fitxin a Rodalies de Catalunya, JA! Perquè amb ells, Rodalies està funcionant en dos dies com un rellotge.

Un cop acabat el lluïment, va arrencar "el repte". Uns volant i els altres al país de les Meravelles, he de dir, que no vaig entendre gairebé cap de les referències que va fer Blaus i Blancs, però això també em passava a l'ESO quan m'explicaven el teorema de Pitàgores, i mira, aquí teniu un "cateto" fent el relat. Això sí, quina rivalitat més maca i competitiva, és clar que els Blancs i els Blaus no podeu viure l'un sense l'altre, sense vosaltres la festa major no tindria cap sentit i seria una festa major qualsevol.

I quin moment poder contemplar des de dalt de l'escenari la guimbada. Poder veure els moviments dels mocadors, com pugen i com baixen els d'un color i els d'altre, i sobretot sentir una única veu cantant els mateixos versos. Potser, això és el que realment importa, oi? Potser això és la raó de ser de l'espècie humana. Un col·lectiu unit, per una cosa, i anant a totes per allò. Collons, si Granollers hagués estat la capital de Catalunya l'octubre del 2017... Potser tampoc seríem independents, però tindríem unes postres nacionals boníssimes i Rodalies arribaria a l'hora.

Després de tot el viscut ahir, començo a entendre, però molt poc i segurament menys d'un 1% tot el que és aquesta festa per a la gent de Granollers. Sento molta enveja, la veritat, i no de la sana. Des d'aquí aprofito per felicitar-vos molt fortament, de veritat. Tant de bo poder estar a l'altura de la festa major i que gaudiu un 1% dels meus relats del que ho feu de la vostra festa.

Per anar acabant, que encara soc a Cunit, m'he de dutxar, treure el gos i anar a passar el dia amb els Blaus, que ja em sap greu, que avui hauré de plegar d'hora perquè tinc una actuació a Masroig (Priorat), i ben segur, que avui a la gent de Masroig els hi parlaré de la vostra festa major. Abans, però, m'he proposat acabar els relats dedicant-vos una cançó. Perquè moltes vegades no podem acabar d'explicar el que sentim o veiem amb paraules, i potser si li posem música s'acabarà d'entendre millor. Per això, aneu corrent cap al YouTube o Spotify, i poseu la següent cançó: 'Sobreviviré' de la Mónica Naranjo. El títol crec que ja ho diu tot.

Ens trobem pels carrers i places de Granollers, és un autèntic plaer. De veritat.

Relat 1 Guillem Estadella. Diumenge 23 d'agost de 2026